

NAGYCSÜTÖRTÖK

1-3 oldal

Az utolsó vacsora miséje

Olv.: Kiv 12,1-8.11-14 – 1Kor 11,23-26 – Jn 13,1-15

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Talán még ez sem magától értetődő, hogy az ember kinyitja a kapuját, hogy minden betérő nálunk otthont találjon, a mi közelünkben szeretetre leljen. Jézus Krisztust nem lehet bezárni. Még a hívő kegyelet sem tudja megtenni. Ugyan a tabernákulum ajtaját be szoktuk csukni, de ez Jézust nem zárja ki akkor sem, mert Jézusnak nincs nyitott ajtó meg zárt ajtó. Jézus ki-be jár a mi életünkben.

Ma a tabernákulum nyitott ajtaja arra figyelmeztet bennünket, hogy mi alkalomról alkalomra és elsősorban vasárnapról vasárnapra azért érkezünk ide a templomba, mert Jézussal akarunk találkozni és benne egymással. Ezen a mai napon, Nagycsütörtökön a legszentebb három nap ünnepségét kezdjük el. Ez a mai nap az Eucharisztia alapításának a napja, ünnepe. Jézusnak azt a vágyát kell magunkban fölkelteni, ami egybeölelte az apostolokat, egybeölelte Jeruzsálem népét – még akkor is, ha volt kit megsiratnia. És a világ végéig az Eucharisztia Krisztusa egy új világrendet akar elindítani a Feltámadásával. Ez a szent három nap azért nagyon fontos, hogy megsejtsük azokat a személyes vonatkozásokat, amelyeket az Eucharisztia jelenít meg a világunkban, és amelyek által akar a mindennapjainkban, emberi kapcsolatainkban meghatározó lenni.

Nagy szeretettel köszöntöm a Testvéreket ezen a mai estén. Kérjük mindannyian a Jóistent, hogy legyen fogékony a lelkünk, hogy valamit megsejtsünk abból a vonatkozásból, amit talán egyszerűen így lehet mondani, így lehet megüzenni a világnak: Jézus szereti az embert, szereti a világot, szeretetből lett értünk emberré, lett a Megváltónk és az új életünk szerzője. Valamit ebből a jövőből kell megragadnunk, hogy ez az esztendő a megújulásunkat, lelki megújulásunkat hozza el, mert élni szeretnénk.

Nagy szeretettel még egyszer köszöntök mindenkit, és megkülönböztetett szeretettel kedves paptestvéremet, Csaba atyát, aki Nagykárolyból érkezett, a Partium területéről, és velünk ünnepel. Ervin atyát ismerjük, ő Székelyföldről érkezett, de nem most erre a mai napra, hanem már sok-sok esztendeje együtt élünk és együtt keressük az Úr útját.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Szerette őket, mindvégig szerette őket! Jézus vágya, ami összehívta az apostolokat erre az utolsó vacsorára, ebben a vallomásban jelenik meg a számunkra, és majd ami történik ebben a szentmisében és történik minden egyes szentmisében, a világ bármely pontján legyen is az, ez a jézusi szeretet prolongálódik. Jézus ezért mondta ki a szavakat a kenyér és a bor fölött: ez az én testem és ez az én vérem, és valahányszor ezt eszitek és isszátok, az én emlékezetemre tegyétek. A jézusi szeretet prolongálódik. Ebből lehet élni. Azt hiszem, másból nem. És ez a mai nap, Nagycsütörtök pontosan ezt az egyetlen igazságot akarja elfogadtatni velünk.

Azt mondtam a szentmise bevezetésében, hogy az Eucharisztia személyes vonatkozások misztériuma. Az Eucharisztia titkát csak Jézus halálával és feltámadásával érthetjük meg. Jézusnak az emberré levésében, Jézusnak az irántunk való szeretetében és értünk hozott halálában az az áldozat jelenik meg, ami a szeretetet létrehozza, ami a szeretetet táplálja és amiből élni lehet.

Ha azt mondtam, hogy az Eucharisztia személyes vonatkozás, akkor azzal, hogy Jézus a kezébe veszi a kenyeret és a kelyhet, ezzel a gesztusával személyes kapcsolatba kerül a világmindenséggel, a teremtett világgal, az Atya teremtette világgal. Jézusnak ebben a kinyújtott kezében, Jézusnak ezzel a cselekedetével magához emeli az egész világmindenséget és értelmet ad az egész világ fönnállásának – akár Gondviselésnek is mondhatom. Ez a jézusi cselekedet.

De ennek a jézusi cselekedetnek van emberi vonatkozása is, hiszen amikor kezébe veszi a kenyeret meg a kelyhet, akkor az apostolokkal teremt egy olyan kapcsolatot, amely az idők végéig tart: ez az én testem, ez az én vérem, és értetek adom, értetek kiontom. Ez a személyes vonatkozás ad ennek a kenyérnek meg ennek a bornak titokzatos hatalmat és erőt.

Testvérek ne feledkezzünk meg arról, ami a modern fizikában is, meg filozófiában is ismételten előkerül, és éppen ezt a titkot értelmezi a filozófia is, meg a teológia is, amikor azt mondja, hogy a dolgok lényege nem abban van, ahogy magukban vannak, hanem a dolgok lényege a vonatkozásokban derül ki. És ez a mai napon ezt az üzenetet jelenti: ennek a kenyérnek meg ennek a bornak a Krisztussal való kapcsolata az emberekkel való kapcsolatát hitelesíti Jézus Krisztusnak. Ezért meri ezt mondani, hogy ezt cselekedjétek az én emlékezetemre, mert ennek a vonatkozása az áldozat, áldozatul adom oda magamat. Ez az életnek, vagyis a szeretetnek az egyetlen magyarázata.

Kedves Testvérek! Azt hiszem, hogy ezen a mai estén csak ezt az egyetlen titkot kell gondolatban beengedni a szívünkbe, és újra és újra a szívünk fölé hajolni és engedni azt, hogy ez a gondolat megszólaljon. Hiszen emberi kapcsolat, a szeretetre vágyó ember számára elfogadható emberi kapcsolat csak abban az esetben lehetséges, ha ennek az áldozat a garanciája. Tehát ha élni akarunk, akkor el kell jutnunk a szeretet titkáig, akkor el kell tudnunk fogadni, hogy egymással való kapcsolatunkat áldozatkészségünkkel mérhetjük, és egymással való kapcsolatunkat csak ez az áldozatkészségünk hordozhatja.

Nincs más szeretet! Fölösleges arról beszélni, hogy hogyan meg miképpen kell egymással összetartoznunk. Ez az egyetlen út, nincs más. Akinek az életéből ez hiányzik, az arra ítéli önmagát – enyhébben fogalmazok: arra ítéltetik –, hogy mindörökké önmagát kénytelen szeretni.

Testvérek, Nagycsütörtök van – szeressük egymást!

+ *A M E N* +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Mindannyian máshonnan jöttünk, mindegyikünknek más az otthona. Az út erre az egy helyre vezet bennünket. Gondoljunk azokra a testvéreinkre, akik otthonukat maguk mögött hagyva a háborúból menekülnek. Noha vannak, akik biztos címre indultak el, mások a mi szeretetünkre bízták magukat. Pár nappal ezelőtt a befogadó állomáson egy fiatal anyával találkoztam, egy másfél éves kislány volt a karján és egy négy éves kisfiú volt vele. A következőket mondta: eltemettük a férjemet és a temetőből indultam el, ide érkeztem.

Testvérek! Honnan indulunk, hova érkezünk? Mekkora ajándék, ha mindig befogadást lelünk, befogadó szeretetet ajándékképpen kapunk egymástól.

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Sajátos cselekedetsor, amit a mindennapok nyelvén így mondunk, hogy oltárfosztás. Hát, kifosztás volt már éppen elég, de ezt az oltárt a maga egyszerűségében láthatjuk. Bár egyébként sem szoktuk túldíszíteni, mert nem akarunk versenyezni azzal a legnagyobb ajándékkal, amit ez az oltár hordoz: Krisztus szent testét és véré. Mi ezért az ajándékért jövünk ide, azért az erőért, amit ez az erőforrás, ez a kenyér meg ez a szeretetre felszólító bor jelent a számunkra. Ez az egyszerű cselekedet hívjon bennünket föl arra, hogy ez a világ, ami sokszor levetkőztet bennünket, a mi emberi kapcsolatainkban olyan ajándékra leljen, amit talán így tudunk kifejezni: öltöztessük föl egymást szeretetünkbe, szeretetünkkel.

Nagyon megköszönöm a Testvéreknek, hogy együtt emlékezhettünk, együtt ünnepelhettünk, együtt imádkozhattunk. Nagyon fontosak ezek a szent napok. Holnap egy másik nagy ajándékkal szeretnénk a Testvéreket elhalmozni, megajándékozni. Az Krisztus ajánlata: a kereszt titkát szeretnénk valóban megérteni. Mert mindegyikünknek föl kell menni a keresztre, mert csak akkor tudjuk egymást igazán átölelni, ha jelképesen a másikért akár a keresztre is képesek vagyunk fölmenni. És majd szombaton az öröm az üzenet, az új élet öröme, az újjászületés öröme. Ahogy mondtam a mai ünneplésünk kezdetekor: a Feltámadás elhozta új világ ünneplése lesz szombaton, Húsvét vasárnapján.

A Siralmak következnek, a próféták siralmi az emberek fölött. Hát, Jézus is megsiratott bennünket, akár most is sírhatunk az életünk fölött. Budapest fölött különösen is – hol voltunk mi keresztények, amikor ikszelni kellett volna? Aki tud, maradjon itt egy kicsit még, legyen részese ennek a Krisztus fölötti szomorúságnak. Bár szomorkodni egymással könnyebb, mint örvendezni egymással. Talán ha tudunk együtt szomorkodni és egymás gondját-baját magunkra venni, akkor egy nagy lépéssel eljuthatunk oda, hogy tudunk egymás örömének is örülni. Mindenesetre aki tud, egy kicsit maradjon itt virrasztani és együtt imádkozni.

+ *ÁLDÁS* +